

บทความวิจัย

เรื่อง ปรัชญาขงจื้อที่ปรากฏในนิยายเรื่องเจ้าหญิงทรรราช ตอนลำนำอวสานสี่ทอง
และเพลงกล่อมเด็กสี่เขียว

โดย

นางสาวธนัสสรณ์ ตันจิรวัดนา

รหัสนักศึกษา 05580676

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตร์บัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อบทความวิจัย	ปรัชญาขงจื้อที่ปรากฏในนิยายเรื่องเจ้าหญิงทรรราช ตอนลำนำนาวสานสี่ทอง และเพลงกล่อมเด็กสี่เขียว
ผู้เขียน	นางสาวธันสรณ์ ตันจิรวัดนา
อาจารย์ที่ปรึกษาบทความวิจัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญส่ง ชัยสิงห์กานานนท์
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่องปรัชญาขงจื้อที่ปรากฏในนิยายเรื่องเจ้าหญิงทรรราช ตอนลำนำนาวสานสี่ทอง และเพลงกล่อมเด็กสี่เขียว มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปรัชญาคำสอนเรื่องจริยศาสตร์ของขงจื้อ และนำมาวิเคราะห์จริยศาสตร์ของขงจื้อที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง

ผลการศึกษาพบว่า ลัทธิขงจื้อนั้นยึดถือหลักการทางจริยศาสตร์ที่มีศูนย์กลางอยู่ที่ครอบครัวเป็นหลัก ซึ่งถือว่าเป็นพื้นฐานสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ ซึ่งในนิยายเรื่องนี้มีการกล่าวถึงมโนทัศน์สำคัญของขงจื้อ ซึ่งมีมโนทัศน์หลักที่ปรากฏให้เห็นมากที่สุดคือ เหริน (仁) เป็นการแสดงออกของการมีความเมตตา กรุณา และความเห็นอกเห็นใจที่มีต่อผู้อื่น โดยเฉพาะในตอนเพลงกล่อมเด็กสี่เขียว และยังมีมโนทัศน์หลักของขงจื้ออื่นๆ ปรากฏรวมอยู่ด้วย คือ อี้ (義) หรือความประพฤติที่ถูกต้องเหมาะสม จะเห็นได้จากการกระทำของคราริสและมิคาเอล่า หลี (禮) หรือการแสดงออกอย่างเหมาะสมถูกต้องตามธรรมเนียมหรือจารีต ดังเช่นการกระทำของคิลและมาตามพริซีสในช่วงที่เอเฟกือทเริ่มถูกลูซิเฟเนียร์รุกรานเสี้ยว (孝) หรือความกตัญญู ดังเช่นฉากที่คราริสจัดพิธีศพให้กับแม่ของเขา ชู่ (恕) หรือการเอาใจเขามาใส่ใจเรา เช่นตอนที่คราริสอยู่กับรินที่สำนักสงฆ์

คำสำคัญ : จริยศาสตร์, มโนทัศน์หลักของลัทธิขงจื้อ

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยเรื่อง ประชาชนที่ปรากฏในนิยายเรื่องเจ้าหญิงทรราช ตอนลำนํ้าอวสานสีทอง และเพลงกล่อมเด็กสี่เขียว เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450109 การศึกษาเอกเทศ (INDEPENDENT STUDY)

บทความวิจัยชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญส่ง ชัยสิงห์กานานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอขอบคุณครอบครัว และเพื่อนๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ตลอดจนให้กำลังใจ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จ ลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

ธนัสสรณ์ ตันจิรวัดนา

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 ขอบเขตการวิจัย.....	2
1.4 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	2
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
1.6 ทบทวนวรรณกรรมและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	3
1.6.1 เอกสารที่เกี่ยวกับปรัชญาขงจื้อ.....	3
1.6.2 เอกสารเกี่ยวกับนิยายเจ้าหญิงทรราช.....	4
2. ผลการศึกษา.....	4
2.1 ปรัชญาขงจื้อ.....	5
2.2 ข้อมูลนิยายเรื่องเจ้าหญิงทรราช.....	8
2.3 วิเคราะห์จิตวิทยาที่ปรากฏในนิยายเรื่องเจ้าหญิงทรราช ตอน นำนำอวสานสีทอง และเพลง กล่อมเด็กสีเขียว.....	18
3. สรุปผลการศึกษา.....	19
บรรณานุกรม.....	21

ประวัติย่อผู้วิจัย.....22

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เจ้าหญิงทรราช เป็นนิยายจากบทเพลงบนเว็บไซต์ที่มีคนฟังมากกว่า 2 ล้านครั้ง มีเนื้อหาอ้างอิงถึงเพลง Aku no musume และเพลง Aku no meshitsukai แต่งโดย Aku no P (mothy) เป็นผลงานที่แต่งขึ้นโดยใช้ซอฟต์แวร์ดนตรีที่เรียกว่า Vocaloid เหตุการณ์ทั้งตอนลำนำอวสานสีทอง และเพลงกล่อมเด็กสีเขียวนั้น เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาเดียวกันแต่เป็นการพูดถึงเหตุการณ์ในต่างอาณาจักรกัน

เหตุการณ์ในตอนลำนำอวสานสีทองนั้น กล่าวถึงดินแดนแห่งหนึ่งที่มีเจ้าหญิงที่เอาแต่ใจปกครองอยู่ ใช้ทรัพย์สินมากมายไปกับการเล่นสนุก อีกทั้งยังสังหารผู้คนที่ขัดขืนคนแล้วคนเล่า ประชาชนต้องเผชิญกับความลำบากเพราะไร้ซึ่งเงินทองและอาหาร สิ่งที่เจ้าหญิงได้ทำลงไป ทำให้เจ้าหญิงถูกเรียกว่า “เจ้าหญิงผู้ชั่วร้าย” เจ้าหญิงผู้ชั่วร้ายมีคนรับใช้ที่มีหน้าตาเหมือนตนมาก เพราะอันที่จริงแล้วทั้งคู่เป็นฝาแฝดที่ถูกแยกออกจากกันตั้งแต่ในวัยเด็ก วันหนึ่ง เจ้าหญิงผู้ชั่วร้ายได้สั่งให้คนรับใช้ไปฆ่าหญิงสาวที่อาณาจักรใกล้เคียง เหตุเพราะเจ้าชายแห่งอาณาจักรสีฟ้าที่เธอชอบกลับไปชอบหญิงสาวผู้นั้น จากเหตุการณ์นี้ทำให้ประชาชนในอาณาจักรเกิดความไม่พอใจไม่เป็นอย่างมาก รวมถึงเจ้าชายแห่งอาณาจักรสีฟ้าด้วย ในเวลานั้นเองมีนักดาบหญิงผู้สวมเกราะสีแดงมาปรากฏตัวและเข้าทำทลายต่อสู้กับเจ้าหญิงผู้ชั่วร้าย มีผู้เข้าร่วมกับนักดาบหญิงมากมาย รวมถึงเจ้าชายด้วย สุดท้ายนักดาบหญิงก็สามารถจับกุมตัวเจ้าหญิงผู้ชั่วร้ายได้ในที่สุด เธอถูกตัดสินให้ถูกประหารด้วยกิโยตินต่อหน้าประชาชน ผู้คนทั้งหลายต่างพากันยินดีขานนี้ แต่ด้วยความรัก ความสัมพันธ์ที่มีต่อกัน ในช่วงเวลาก่อนถูกนำตัวไปลานประหาร คนรับใช้ได้ตัดสินใจสลัดตัวกับเจ้าหญิงเพื่อให้เจ้าหญิงผู้ชั่วร้ายมีชีวิตต่อไป ในตอนท้ายของหนังสือก็มีการกล่าวถึงเหตุการณ์ของหญิงสาวผมสีขาวยุติกรรมหลักของตอนเพลงกล่อมเด็กสีเขียว ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องกันในตอนนั้น

ส่วนเหตุการณ์ในตอนเพลงกล่อมเด็กสีเขียวนั้น กล่าวถึง อาณาจักรสีเขียวที่ผู้คนในเมืองต่างล้วนมีผมสีเขียว แต่กลับมีหญิงสาวผมสีขาวยุติกรรมที่อยู่อเพียงลำพัง ทำให้โดนกีดกันและกลั่นแกล้งโดยประชาชนในอาณาจักรสีเขียวเป็นประจำ วันหนึ่งหญิงสาวผมสีขาวยุติกรรมได้เข้าไปภาวนากับต้นไม้ใหญ่ว่า “ฉันอยากมีเพื่อน” เทพแห่งต้นไม้ใหญ่เห็นแล้วนึกเวทนาจึงมอบเพื่อนให้เธอ โดยการให้กำเนิดเด็กสาวผมสีเขียวผู้งดงามคนหนึ่งจากร่างของตน ทั้ง 2 คนสนิทกันมาก แล้วด้วยความงดงามของหญิงสาวผมสีเขียว ทำให้เจ้าชายจากอาณาจักรสีฟ้ามาขอแต่งงาน แต่เจ้าหญิงจากอาณาจักรสีเหลืองที่อยู่ข้างเคียงนั้น ไม่พอใจกับเรื่องนี้ จึงส่งคนไปฆ่าหญิงสาวแห่งเทพ ทำให้หญิงสาวผมสีขาวยุติกรรมเศร้าเสียใจเป็นอย่างมาก เธอจึงร้องให้ต่อหน้าร่างไร้วิญญาณของหญิงสาวแห่งเทพ และเมื่อน้ำตาหยดลงบนร่างของหญิงสาวแห่งเทพก็ได้เกิดอัศจรรย์ขึ้น

ร่างกายของหญิงสาวแห่งเทพได้แปรเปลี่ยนกลายเป็นต้นอ่อนเล็ก และในท้ายเรื่องก็กล่าวถึงการมาพบกันของหญิงสาวผมสีขาวยกักับเจ้าหญิงผู้ชั่วร้ายของอาณาจักรสีเหลือง

จากเนื้อเรื่องและพฤติกรรมของตัวละครมีการแสดงถึงหลักปรัชญามากมาย แต่ที่เห็นได้เด่นชัดอย่างหนึ่งก็คือปรัชญาของขงจื้อที่มีพื้นฐานเป็นแนวคิดทางด้านจริยศาสตร์ที่มีศูนย์กลางอยู่ที่ครอบครัวเป็นหลัก ครอบครัวถือเป็นพื้นฐานสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ แนวคิดทางด้านจริยศาสตร์ของขงจื้อเน้นการขัดเกลานิสัย และพัฒนาตนจนมีคุณธรรมอย่างวิญญูชน ซึ่งแนวคิดสำคัญในจริยศาสตร์ขงจื้อได้แก่ 1. เหริน หรือความเมตตากรุณาและความเห็นอกเห็นใจที่มีต่อผู้อื่น 2. หลี หรือการดำเนินขบจารีตและพิธีกรรมในบริบทสังคมต่างๆ 3. อี้ หรือความถูกต้องเที่ยงธรรม 4. เลี้ยว หรือความกตัญญู 5. จง หรือความภักดี และเนื่องจากภายในเรื่องได้มีการสอดแทรกแนวคิดปรัชญาของขงจื้อไว้ผ่านทางลักษณะและพฤติกรรมของตัวละคร จากความน่าสนใจดังกล่าว ผู้วิจัยจึงใคร่ศึกษาปรัชญาขงจื้อที่ปรากฏในนิยายเรื่องเจ้าหญิงทรราช ตอนลำนํ้าอวสานสีทอง และเพลงกล่อมเด็กสีเขียว

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปรัชญาคำสอนของขงจื้อ
2. เพื่อนำปรัชญาของขงจื้อมาวิเคราะห์นิยายเรื่องเจ้าหญิงทรราช ตอนลำนํ้าอวสานสีทอง และเพลงกล่อมเด็กสีเขียว

1.3 ขอบเขตการวิจัย

ศึกษาปรัชญาขงจื้อโดยการอ่านนิยายเรื่องเจ้าหญิงทรราช ตอนลำนํ้าอวสานสีทองและ เพลงกล่อมเด็กสีเขียวนี มุ่งศึกษาเรื่องของจริยศาสตร์เป็นหลัก

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

1. กำหนดขอบเขตของที่มาและความสำคัญของปัญหา
2. อ่านนิยายเรื่องเจ้าหญิงทรราช ตอนลำนํ้าอวสานสีทอง และเพลงกล่อมเด็กสีเขียว
3. ค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากสื่อต่างๆ
4. วิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการค้นคว้า
5. เรียบเรียงผลการศึกษาในรูปแบบของบทความวิจัย

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้ทราบถึงจริยศาสตร์ของขงจื้อที่สอดแทรกอยู่ในลักษณะพฤติกรรมของตัวละครในนิยายเจ้าหญิงทรราชทั้ง2ตอน

1.6 ทบทวนวรรณกรรมและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “ปรัชญาขงจื้อที่ปรากฏในนิยายเรื่องเจ้าหญิงทรราช ตอนลำนำนาวสานสีทอง และเพลงกล่อมเด็กสี่เขียว” ผู้วิจัยได้ใช้บทความที่เกี่ยวข้อง โดยใช้ข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร และข้อมูลจากสื่อออนไลน์ ดังนี้

1.6.1 เอกสารที่เกี่ยวกับปรัชญาขงจื้อ

ล.เสถียรสุด(2533) แปลหนังสือเรื่อง “คัมภีร์ขงจื้อ” ได้กล่าวเกี่ยวกับเมตตาเป็นที่มาของคุณธรรมไว้ว่า ขงจื้อ เน้นให้มนุษย์รู้จักสร้างชีวิตที่ดีงามตั้งแต่แรกเกิด ให้ชาวจีนยึดมั่นในหลักมนุษยธรรม ให้ความเมตตากรุณาต่อทุกชีวิต และปลูกฝังให้เด็กหรือลูกหลานรักในความเป็นธรรม เห็นอกเห็นใจพร้อมทั้งเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนมนุษย์ เมื่อเด็กฝังใจในคุณธรรมแล้วเขาเชื่อว่าผู้นั้นจะมีชีวิตที่ดีงามตลอดไป ขงจื้อมิได้สอนให้คนรู้จักเอาตัวรอดเพียงลำพัง แต่สอนให้เอาใจใส่และเป็นมิตรกับผู้อื่น เพราะมนุษย์จะบรรลุถึงความดีงามโดยลำพังคนเดียวไม่ได้ เรายังต้องอาศัยสังคม จึงต้องช่วยกันสร้างสรรค์สังคมให้ดีขึ้น และกล่าวเกี่ยวกับการปกครองไว้ว่า ผู้ครองรัฐ จงทำหน้าที่ผู้ปกครองให้สมบูรณ์ ขุนนางจงทำหน้าที่ขุนนางให้สมบูรณ์ บิดาจงทำหน้าที่ของบิดาให้สมบูรณ์ บุตรจงทำหน้าที่ของบุตรให้สมบูรณ์

เดือนเพ็ญ เต็มจรัส(2556) เขียนหนังสือเรื่อง “ปรัชญาขงจื้อ ฉบับ กฎทองของขงจื้อ” ได้กล่าวเกี่ยวกับผู้มีเมตตาการุณย์ไว้ว่า ผู้มีเมตตาการุณย์ มีความปรารถนาดี มีเมตตริจิต คิดหวังดีให้ผู้อื่นมีความสุขความเจริญ คิดช่วยเหลือผู้อื่นให้พ้นจากความทุกข์ยาก มีพลังบวกอย่างนี้อยู่ในชีวิตจิตใจ จึงเป็นปัจจัยให้สุขภาพอ่อนโยน มีมารยาท น่ารัก มีเสน่ห์ที่น่านิยม

กรศิริ คตภูธร และชูชิต ชายทวีป(2558) เขียนบทความเรื่อง “การศึกษาหลักจริยศาสตร์ของขงจื้อ” ได้กล่าวเกี่ยวกับหลักการพื้นฐานทางจริยศาสตร์ไว้ว่า ขงจื้อได้วางหลักการพื้นฐานทางจริยศาสตร์ไว้ 5 ประการ ได้แก่ 1.หลักความเมตตา 2.หลักความชอบธรรม 3.หลักความเหมาะสม 4.หลักความรอบรู้ และ 5.หลักความเป็นผู้นำเชื่อถือ พร้อมกำหนดขอบเขตของการประพฤติปฏิบัติตามหลัก จริยศาสตร์ 5 ประการ ดังนี้ 1.ความเป็นคนดี มีวิถีทางคือความเมตตา กรุณา ความฉลาด ความกล้า 2.ความสุภาพถ่อมตน ต้องสุภาพต่อทุกคน ไม่ว่าจะเป็นคนหนุ่ม แก่ จน รวย 3.การพึ่งตนเอง ให้พยายามช่วยตนเอง อย่าคิดพึ่งพาคนอื่น เพราะเป็นลักษณะของคนอ่อนแอไม่รู้จักโต 4.การตอบแทนความดี ให้ตอบแทนความชั่วด้วยความดี ความยุติธรรม และตอบแทนความดีด้วยความดี และ 5.ความกตัญญู ให้ลูกหลานกตัญญูต่อพ่อแม่ผู้มีพระคุณ เคารพ เลี้ยงดู เมื่อท่านสิ้นชีวิต กระทำพิธีศพให้เหมาะสม สังเวศ กราบบูชาวิญญาณบรรพบุรุษโดยขงจื้อได้พยายามเสนอหลักจริยศาสตร์ที่สอดคล้องกับสังฆธรรมและจารีตประเพณีที่บรรพบุรุษได้เชื่อถือสืบต่อกันมา แบ่งเป็น 2 ระดับ ระดับปัจเจกบุคคลกับระดับสังคม ซึ่งจะต้องปฏิบัติตาม

จารีตประเพณีและหลักความสัมพันธ์ 5 ประการ อันได้แก่ 1.ผู้ปกครองกับผู้อยู่ภายใต้การปกครอง 2.บิดามารดากับบุตรธิดา 3.สามีกับภรรยา 4.พี่กับน้อง และ 5.เพื่อนกับเพื่อน โดยนำหลักมนุษยธรรมมาเป็นเกณฑ์ตัดสินความดีความชั่ว และปฏิบัติตนเพื่อให้ถึงซึ่งจุดมุ่งหมายสูงสุดในทางจริยศาสตร์ “เทียนหรือสวรรค์”

1.6.2 เอกสารเกี่ยวกับนิยายเจ้าหญิงทรรราช

ขวัญมุข เจียมจรรยา(2557) แปลหนังสือเรื่อง “เจ้าหญิงทรรราช ตอน ลำนำอวสานสีทอง” ไว้ว่า เธอคือเจ้าหญิง ผมคือข้ารับใช้ฝาแฝดผู้นำสงสาร ที่ถูกโชคชะตาพลัดพรากให้ต้องแยกจากกัน ผมจะปกป้องเธอ เพื่อการนั้นแล้ว ต่อให้ต้องกลายเป็นความชั่วร้าย ผมก็ยินดี พวกเรากลือกำเนิดมา ท่ามกลางความหวัง และเสียงระฆังที่อวยพร ทว่าด้วยเหตุอันไรหัวใจของผู้ใหญ่ ทำให้อนาคตของเราต้องถูกแยกออกเป็นสอง แม้โลกทั้งโลกจะกลายเป็นศัตรูของเธอ แต่ผมก็จะปกป้องเธอเอง ขอให้เธอจงยิ้มยิ้มอยู่ที่ตรงนั้นเถิด เมื่อเดินทางไปยังอาณาจักรข้างเคียง ผมได้พบเด็กสาวผมสีเขียวคนหนึ่งในเมือง น้ำเสียงและรอยยิ้มอันอ่อนโยน ทำให้ผมตกหลุมรักเธอแต่แรกเห็น ทว่าหากเจ้าหญิงปรารถนา ให้เด็กสาวคนนั้นหายไป ผมก็จะตอบสนองความปรารถนานั้น แต่ทำไมนะ? น้ำตาถึงไหลไม่ยอมหยุดเสียที ประเทศนี้คงล่มสลายลงไม่ช้า ด้วยน้ำมือของเหล่าราชกุมารีที่โกรธเคือง ถึงแม้จะบอกว่านั้นคือผลกรรมที่ตอบสนองแต่ผมก็จะฝ่าฝืนมันไปดู

ขวัญมุข เจียมจรรยา(2558) แปลหนังสือเรื่อง “เจ้าหญิงทรรราช ตอน เพลงกล่อมเด็กสีเขียว” ไว้ว่า "ขอโทษนะที่ฉันมีชีวิตอยู่" แต่ว่าเธอเป็นผู้ให้ความหวังในการมีชีวิตแก่ฉันนี่นา ณ เอลเฟก็อท 'นครสีเขียว' ซึ่งผู้คนแทบทุกคนล้วนมีผมสีเขียว "คราริส" เด็กสาวผู้มีผมสีเขียวกอดเก็บความโดดเดี่ยวไว้ในใจ วันหนึ่งในป่าลึก คราริสได้พบกับเด็กสาวผู้มีผมสีเขียวงดงาม นามว่า "มิกาเอล่า" การพบกันครั้งนั้นทำให้กงล้อแห่งชะตากรรมของเด็กสาวทั้งสองก็เริ่มหมุน

2. ผลการศึกษา

2.1 ปรัชญาของจื้อ

ขอบเขตความคิดทางปรัชญาของขงจื้อมีจุดเริ่มต้นอยู่ที่การพิจารณาเกี่ยวกับมนุษย์ การกระทำของมนุษย์และการดำรงชีวิตของมนุษย์ ซึ่งเป็นประเด็นคำถามทางจริยศาสตร์ เน้นเรื่องเกี่ยวกับการมีชีวิตที่ดีและแนวทางไปสู่เป้าหมายของการมีชีวิตที่ดีซึ่งมนุษย์พึงปฏิบัติ และสามารถปฏิบัติได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตจริง ลัทธิขงจื้อยึดหลักการทางจริยศาสตร์ที่มีศูนย์กลางอยู่ที่ครอบครัวเป็นหลัก ครอบครัว

ถือเป็นพื้นฐานสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ มโนทัศน์ที่สำคัญของขงจื้อสะท้อนชัดถึงเรื่องนี้ (บุญส่ง ชัยสิงห์กานานนท์, 2560)

2.1.1 มโนทัศน์สำคัญของขงจื้อ

2.1.1.1 เหริน (仁)

คำนี้ประกอบด้วยอักษรมองตัวมารวมกัน คืออักษรเหริน (人) หมายถึงคน กับอักษรเอ้อ (二) หมายถึงสอง เหรินจึงเป็นความสัมพันธ์ระหว่างสองคนขึ้นไป แสดงถึงลักษณะที่มนุษย์ควรพึงปฏิบัติต่อกัน เป็นการแสดงออกของการมีความเมตตากรุณาและความเห็นอกเห็นใจที่มีต่อผู้อื่น อันมีลักษณะดังนี้

ประการแรก เหรินเป็นเจตจำนงที่ดี กล่าวคือ ตั้งใจจะกระทำในสิ่งที่ดีที่สุดทางสังคมต่อผู้อื่น

ประการที่สอง เป็นความตั้งใจที่จะมีปฏิสัมพันธ์และร่วมมือกันกับผู้อื่นซึ่งเป็นการตอบแทนกันตามธรรมชาติเพื่อผลประโยชน์ของกันและกัน ซึ่งก็คือความร่วมมือกันทางสังคมที่เป็นไปตามธรรมชาติ ไม่ใช่กิจกรรมที่ประดิษฐ์ขึ้น

ประการที่สาม เหรินเป็นการรักผู้อื่น เช่นเดียวกับที่เรารักตัวเอง

แต่เนื่องจากผู้คนในสังคมมีความแตกต่างกันโดยลักษณะทั้งจากภายในและภายนอก จากภายในคือสมรรถนะความสามารถและความถนัดตามธรรมชาติ จากภายนอกคือสถานะและฐานันดรทางสังคมที่แตกต่างกัน เมื่อตีความถึงวิถีที่จะดำเนินการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ด้วยกัน จะแบ่งออกเป็น 5 รูปแบบ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับราษฎร บิดากับบุตร สามีกับภรรยา พี่กับน้อง และเพื่อนกับเพื่อน

เหรินจึงเป็น “ความรักแบบรู้จักแยกแยะ” กล่าวคือ มีเจตจำนงที่ดีต่อผู้อื่น โดยใส่ใจในความแตกต่างที่แท้จริง ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะภายในและตำแหน่งทางสังคม (บุญส่ง ชัยสิงห์กานานนท์, 2560)

2.1.1.2 อี้ (義)

อี้คือพฤติกรรมที่ถูกต้อง ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจหรือการประเมินคุณค่าทางจริยะ กล่าวคือ ความถูกต้องเป็นความสามารถในการตัดสินใจหรือการประเมินคุณค่าทางศีลธรรม ทั้งในเรื่องการกระทำต่าง ๆ ของมนุษย์ และในเรื่องเป้าหมายต่าง ๆ

คำว่าอี้หรือความถูกต้องมิใช่ในความหมายหรือมิติที่แตกต่างกัน 3 แบบ ได้แก่ ความถูกต้องเหมาะสม ความถูกต้องชอบธรรม และความถูกต้องเที่ยงธรรม ซึ่งมีวินัยแตกต่างกัน คือ

- ความถูกต้องเหมาะสม หมายถึง การแสดงออกโดยเหมาะสมซึ่งขึ้นอยู่กับสถานภาพและบทบาทในความสัมพันธ์ต่าง ๆ ของมนุษย์ เช่น บุตรมีบทบาทในการกตัญญูและเคารพเชื่อฟังผู้อาวุโส ในกรณีของบุตรไปเป็นพยานในศาลว่าบิดาว่าบิดาขโมยแกะ การกระทำดังกล่าวไม่ถูกต้องเหมาะสมในทัศนะขงจื้อ เพราะในฐานะของบุตร บุตรควรมีความกตัญญูต่อบิดาของตน

- ความถูกต้องชอบธรรม หมายถึง การมีคุณธรรมสมตามสถานภาพของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความชอบธรรมของผู้เป็นขุนนางในทางการเมือง ขุนนางจะต้องมีคุณธรรม เช่น ความซื่อสัตย์จงรักภักดี การมีเมตตาต่อประชาชนเป็นพื้นฐาน ความถูกต้องชอบธรรมของขุนนาง เช่น มีความชอบธรรมในการปกครองหรือไม่

- ความถูกต้องเที่ยงธรรม หมายถึง ความเที่ยงธรรมหรือความยุติธรรมในการปกครองประชาชน ซึ่งไม่ได้อิงตามกฎหมาย เพราะขงจื้อไม่เห็นด้วยกับการปกครองด้วยกฎหมายและการใช้บทลงโทษ แต่สนับสนุนการใช้จารีตและคุณธรรมปกครอง

ความถูกต้องในแต่ละความหมายเหล่านี้ใช้ในบริบทต่าง ๆ ที่แตกต่างกันไป แต่มีลักษณะร่วมกันคือ เป็นความสามารถในการตัดสินที่ทำให้วิญญูชนมีการตัดสินที่ถูกต้อง และอยู่ข้างเดียวกับสิ่งที่ถูกต้องหรืออาจมองได้ว่า ความถูกต้องเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดความรอบคอบทางศีลธรรม คือ ในการกระทำสิ่งใด ๆ ของวิญญูชนให้พึงยึดความถูกต้องเป็นสำคัญ และเมื่อสิ่งนั้นได้รับการตัดสินประเมินค่าว่าถูกต้อง การกระทำทางศีลธรรมนั้นย่อมไม่ผิดพลาดหรือเป็นการกระทำที่ดีและถูกต้องเสมอ ซึ่งวิญญูชนจะต้องพิจารณาและปรับใช้เรื่องของความถูกต้องเหมาะสมได้โดยสอดคล้องกับสถานการณ์นั้น ๆ ได้ด้วยตนเอง (ศากุน ภัคคีคำ, ม.ป.ป.)

2.1.1.3 หลี (禮)

หลีมีความหมายว่าจารีต เป็นมโนทัศน์ทางจริยศาสตร์ที่สำคัญควบคู่ไปกับเรื่องมนุษยธรรม ความหมายเดิมของจารีตมีที่มาจากเรื่องของพิธีกรรมทางศาสนา แต่ต่อมาจารีตมีความหมายครอบคลุมตั้งแต่บรรทัดฐานในการประพฤติและการปฏิบัติของมนุษย์ในสังคมไปจนถึงเรื่องพิธีกรรม (ศากุน ภัคคีคำ, ม.ป.ป.) หลีจึงเป็นการแสดงออกที่เหมาะสมที่แสดงออกทางพฤติกรรมด้วยวิถีที่ดีที่สุดในความสัมพันธ์กับคนอื่น ในแบบที่ไม่ทำให้พวกเขาเข้าใจผิดในความตั้งใจของเรา มโนทัศน์หลีจึงมีความสำคัญ เพราะเป็นการแสดงให้เห็นว่า ศีลธรรมไม่ได้เป็นแค่เรื่องของการกระทำที่ส่งผลกระทบต่อสวัสดิภาพของบุคคลอื่น

เท่านั้น แต่บางครั้งยังเป็นการเรียกร้องพฤติกรรมการแสดงออกที่แสดงถึงทัศนคติที่มีต่อพวกเขาด้วย การแสดงออกให้ถูกต้องเหมาะสมตามธรรมเนียมปฏิบัติในสังคมหนึ่งจึงมีความสำคัญ (บุญส่ง ชัยสิงห์กานานนท์, 2560)

ในแง่การปกครอง ขงจื๊อยังเสนอให้ผู้ปกครองใช้จารีตเป็นหลักในการปกครอง แทนการเอาแต่ใช้กฎหมายและบทลงโทษเท่านั้น เพราะจารีตสามารถใช้เป็นหลักที่ควบคุมการกระทำและความประพฤติของคนในสังคม และสามารถช่วยพัฒนามนุษยธรรมภายในของประชาชนให้องงามขึ้นได้ แม้ว่าการใช้กฎหมายที่มีการบัญญัติบทลงโทษเพื่อกำกับควบคุมสังคมดูเหมือนจะช่วยให้สังคมเป็นระเบียบได้เร็วกว่า (ศากุน ภัคคีคำ, ม.ป.ป.)

2.1.1.4 เสี่ยว (孝)

เสี่ยว หมายถึง ความกตัญญู เป็นความสัมพันธ์จากคนในตำแหน่งหรือสถานะระดับล่างสู่คนในตำแหน่งหรือสถานะระดับบน เสี่ยวเป็นหลักการหัวใจสำคัญของการบูชาบรรพบุรุษในสังคมจีนโบราณ เสี่ยวจึงเป็นหน้าที่ทางสังคมและความเลื่อมใสบูชาที่มีต่อบรรพบุรุษที่ทำให้กำเนิดบรรพบุรุษและบุพการีของเราที่ได้เลี้ยงดูเรามา ความกตัญญูมีความแตกต่างจากการติดค้างบุญคุณ ความกตัญญูมีลักษณะแสดงกลางซึ้นบน และเป็นพันธะจากธรรมเนียมปฏิบัติที่สังคมยึด ขณะที่มีการติดค้างบุญคุณเป็นเรื่องของการที่คน ๆ หนึ่ง กระทำบางสิ่งที่ดีหรือเป็นประโยชน์ให้กับเรา แล้วเรามีหน้าที่ที่จะต้องให้กลับในสิ่งที่ดีหรือเป็นประโยชน์ต่อเขาเช่นเดียวกันถ้าเป็นไปได้ ซึ่งไม่เกี่ยวกับความสัมพันธ์แบบอิงสายเลือด มีลักษณะต่างตอบแทนเป็นแบบพันธะสัญญาทางใจ และไม่มีธรรมเนียมปฏิบัติเป็นแบบแผน และความกตัญญูไม่ใช่ความรัก เพราะความรักไม่ใช่หน้าที่ รักเป็นไปตามกระบวนการของตัวมันเอง ในขณะที่ความกตัญญูเป็นความสัมพันธ์ที่มีระดับ (บุญส่ง ชัยสิงห์กานานนท์, 2560)

2.1.1.5 ชู่ (恕)

ชู่ หมายถึง การรู้จักเห็นแก่ผู้อื่น เป็นการสร้างความผูกพันระหว่างมนุษย์ด้วยการรู้จักเห็นแก่ผู้อื่น ที่กล่าวว่าจงอย่าได้ปฏิบัติต่อคนอื่นในสิ่งที่ท่านไม่ต้องการให้คนอื่นปฏิบัติเช่นนั้นกับท่าน (สุวัณน์ ทาสุนทร์, ม.ป.ป.) ซึ่งจริยธรรมข้อนี้จะเน้นพฤติกรรมของคนที่เราไม่ชอบ แต่เราเอาพฤติกรรมนั้นไปใช้กับผู้อื่น เช่น

การ “นินทาทะเล” ใส่ร้ายป้ายสีก่อให้เกิดความแตกแยก เป็นการสร้างศัตรู บ่มเพาะความอาฆาต ชิงชัง รังเกียจกันไม่มีที่สิ้นสุด เป็นต้น (ชั้นทอง วิชาเดช, ม.ป.ป.)

2.2 ข้อมูลนิยายเรื่องเจ้าหญิงทรราช

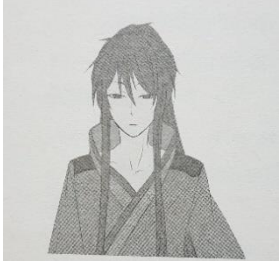
2.2.1 ข้อมูลตัวละคร

รูปภาพ	ชื่อ	ข้อมูล
	ลิเลียน ลูซิเฟล โคฟูริช	เจ้าหญิงจอมเอาแต่ใจผู้ปกครองราชอาณาจักรลูซิเฟเนีย การกระทำของเธอทำให้ผู้คนเรียกขานด้วยความเกลียดชังว่า ‘เจ้าหญิงผู้ชั่วร้าย’ หลังจากออกคำสั่งให้สังหารสตรีชาวเอลเฟกือทหรือที่รู้จักกันในนาม ‘โล่ล่าสีเซียว’ ก็ถูกจับกุมในการปฏิวัติและประหารต่อหน้าสาธารณชน
	ริน	เด็กสาวที่หมดสติอยู่ที่เนินด้านหน้าโบสถ์ ได้รับการช่วยเหลือจากคราซิสขณะล้มหมดสติอยู่ข้างทาง ช่วงแรกเธอมักบ่นเอาแต่ใจ แต่ก็กลับตัวได้ในภายหลังและกลายเป็นคนเอาจริงเอาจัง ตัวตนที่แท้จริงของเธอคือ ‘เจ้าหญิงผู้ชั่วร้าย’ ซึ่งหลบหนีออกมาจากพระราชวังได้สำเร็จ
	อเลน อวาโดเนีย	เด็กชายผู้มีอุปนิสัยเอาจริงเอาจัง อายุสิบสี่ปี ทำงานอยู่ในพระราชวังในฐานะคนรับใช้ประจำองค์เจ้าหญิง เป็นบุตรบุญธรรมของหนึ่งในสามวีรบุรุษ เลออนฮัลท์ อโดวาเนีย ทว่าแท้จริงแล้วเขาคือน้องชายฝาแฝดของเจ้าหญิง ทั้งที่เก่งกาจทั้งด้านเพลงดาบและการขี่ม้า แต่เขากลับจงใจเลือกเป็นคนรับใช้ธรรมดาเท่านั้น

	<p>ไคล์ มาลอน</p>	<p>ราชาแห่งอาณาจักรมาลอน ผู้เป็นคู่หมั้นหมายของลิเลียน เนื่องจากไม่สามารถขัดคำสั่งของพระชนนีพริมผู้เป็นมารดาได้จึงนึกเจ็บใจเรื่อยมานอกจากเป็นสหายกับคิลแล้ว ยังมีสัมพันธ์สนิทสนมกับเลออนฮัลท์อีกด้วย และหลงรักมิคาเอล่า ตั้งแต่แรกเห็นจนถึงกับยกเลิกการหมั้นกับลิเลียนโดยพลการ</p>
	<p>มิคาเอล่า</p>	<p>หนึ่งในภูตรับใช้แห่งเทพธรมีเอลโด มีอุปนิสัยร่าเริง เปี่ยมไปด้วยความอยากรู้อยากเห็น และสนใจในตัวมนุษย์ สมัยเป็นภูตนั้นแปลงกายเป็นนกนางเขนได้ ทำงานเป็นคนรับใช้ในคฤหาสน์ของคิลร่วมกับคราริส และยังเป็นเพื่อนของกুমิเรียอีกด้วย เธอมีรูปโฉมงดงามและเสียงเพลงอันไพเราะ จึงทำให้เป็นที่รักของทุกคน</p>
	<p>คราริส</p>	<p>เด็กสาวเผ่าเนลิมะ คนรับใช้ซึ่งทำงานอยู่ที่คฤหาสน์ของคิลร่วมกับมิคาเอล่า มีปมด้อยเพราะผมสีขาวยกต่างตาสีแดงต่างจากคนอื่น ทำให้โดนรังเกียจมาตั้งแต่ยังเล็ก ออกจะงุ่มง่ามอยู่เล็กน้อย จึงทำงานบ้านไม่เก่ง มีเพียงการทำอาหารเท่านั้นที่เป็นงานถนัด บริโอซฟีมือเธอนั้นได้รับคำชมอย่างมากว่าเอร็ดอร่อยเป็นที่สุด</p>
	<p>เลออนฮัลท์ อวาโตเนีย</p>	<p>หนึ่งในสามวีรบุรุษแห่งลูซิเฟเนีย เป็นบิดาบุญธรรมของ อเลนกับเจลเมล์ ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าองค์กรกษัประจําราชวงศ์ แต่มีแนวคิดที่แตกต่างจึงมักมีเรื่องโต้เถียงกับเจ้าหญิงเสมอ ชอบดื่มเหล้าทุกชนิด</p>

	<p>เจลเมล์ อวาโตเนีย</p>	<p>บุตรสาวบุญธรรมของเลออนฮัลท์ และพี่น้องบุญธรรมของอเลน อาศัยอยู่ในเมืองทางทิศใต้ของพระราชวังลูซิเฟเนีย ด้วยบุคลิกที่เหมือนพี่สาวและนึกถึงเพื่อนพ้องเสมอ ทำให้เธอเป็นที่เคารพนับถือของทุกคนอย่างมาก และดูเหมือนว่าแท้จริงแล้วจะเป็นคนที่เฉลียวฉลาดมากอีกด้วย</p>
	<p>เนย์ ฟุตาเปีย</p>	<p>บุตรสาวบุญธรรมของหัวหน้าสาวใช้มาเรียน ทำงานเป็นสาวใช้ในพระราชวังเหมือนมารดา ทำงานทุกอย่างได้อย่างไร้ที่ติ ระยะเวลาเริ่มทำงานด้านข่าวกรองเช่นเดียวกับมารดา แต่มีข้อเสียคือชอบเรื่องซุบซิบนินทา และความปากเบาของเธอก็เคยเป็นสาเหตุของเรื่องรุ่มวายมาแล้ว เธอเป็นที่โปรดปรานและเป็นแหล่งข้อมูลให้กับเจ้าหญิงลิเลียนอยู่เสมอ</p>
	<p>ซาลเท็ด</p>	<p>เพื่อนสมัยเด็กของอเลน ทำงานเป็นสาวใช้ในพระราชวังเพราะมีพลังข้างสาร จึงถนัดงานทุกชนิดที่ต้องใช้กำลัง แต่ในทางกลับกัน ก็ไม่ถนัดงานที่ละเอียดอ่อน และมักทำข้างของเสียหายอยู่บ่อยๆ เธอเป็นที่โปรดปรานของเจ้าหญิงเพราะอุปนิสัยที่ร่าเริง และมักจะเข้าร่วมดื่มชาพร้อมเจ้าหญิงอยู่เสมอ</p>
	<p>มาเรียน ฟุตาเปีย</p>	<p>ในอดีตเคยปฏิบัติภารกิจในฐานะหนึ่งในสามวีรบุรุษ แต่ปัจจุบันทำงานเป็นหัวหน้าสาวใช้ในพระราชวัง อุปนิสัยเข้มงวดทว่าก็มีด้านที่อ่อนโยนอยู่ด้วย จึงมีผู้คนมากมายเคารพนับถือเธอ งานที่เธอชำนาญก็คือการปฏิบัติภารกิจลับ เช่นการสืบหาข่าวสาร</p>

	<p>เอลลูโก้ คล็อกเวิร์คเกอร์</p>	<p>หนึ่งในสามวีรบุรุษและจอมขมังเวทประจำราชสำนักซึ่งรับใช้ราชวงศ์มาตั้งแต่กษัตริย์พระองค์ก่อน นอกจากนี้เธอยังมีชื่อเสียงในฐานะนักพยากรณ์ จึงได้รับความเชื่อถือจากผู้คนจำนวนมากในพระราชวัง เธอกำลังรวบรวม 'ภาชนะแห่งบาปมหันต์' ตามคำให้ว้วานจากเทพธิดาเอลโด บ้านเกิดอยู่ที่เลวีแอนตาร์ อาณาจักรทางเหนือ</p>
	<p>กুমิเรีย</p>	<p>หนึ่งในภูตรับใช้แห่งเทพธิดาเอลโดและเป็นเพื่อนของมิคาเอล่า สีหน้าไร้อารมณ์และพูดจาขวานผ่าซาก ทำงานเป็นจอมขมังเวทในพระราชวังและเป็นลูกศิษย์ของเอลลูโก้ มีความสามารถในฐานะจอมขมังเวทชนิดประเมินค่าไม่ได้ ถึงขั้นได้รับการกล่าวขานว่าเธอ คือสามวีรบุรุษรุ่นต่อไป สมัยเป็นภูตนั้นแปลงร่างเป็นกระรอกชิบมังกี้ได้</p>
	<p>คิล ฟรีซิส</p>	<p>พ่อค้าใหญ่ซึ่งอาศัยอยู่ในอาเคต นครหลวงของเอลเฟกือท แม้จะอพยพมาจากมาลอนแต่ก็มีฐานะร่ำรวยเป็นอันดับหนึ่งของอาณาจักร ดำรงตำแหน่งประธานสหพันธ์การค้า ทั้งยังมีอิทธิพลในแง่การเมืองการปกครองด้วย แต่ดูเหมือนว่าจะใจอ่อนกับบุตรสาวเป็นอย่างมาก รู้จักราชชาติแห่งมาลอน และมีการติดต่อกันเป็นครั้งคราวอีกด้วย</p>
	<p>มาตามฟรีซิส</p>	<p>ภรรยาของคิล ไม่ทราบอายุแน่ชัดเนื่องจากหน้าอ่อน มีเอกลักษณ์คือผมสีแดง เดิมเป็นบุตรีตระกูลขุนนางลำดับต้นๆของมาลอน แต่ข้ามน้ำข้ามทะเลมายังเอลเฟกือทพร้อมคิล และกลายเป็นภรรยาพ่อค้า เป็นสตรีงามสง่า ทั้งยังเป็นภรรยาที่ดีและมารดาผู้ชาญฉลาด เชี่ยวชาญการมองคนด้วย</p>

	<p>ยูคิน่า</p>	<p>บุตรสาวคนโตของสามีภรรยาพริชิส มีน้องชายกับน้องสาว นิสัยร่าเริงไร้เดียงสาและชอบเล่นเพลง ๆ จึงมักทำให้คราริสต้องหัวปั่นเสมอ มีงานอดิเรกเป็นการเขียนเรื่องราว และมีการกำหนดจะพิมพ์ออกเป็นหนังสือในเร็วๆ นี้ด้วย เครื่องเขียนแสนโปรดคือปากกาขนนกโรรัม</p>
	<p>กัสท์ เวนอม</p>	<p>ทหารรับจ้างฝีมือฉกาจ ผู้นำกองทหารรับจ้าง และถูกเรียกขานว่า 'อสูรแห่งอัสโมติล' อาวุธที่ใช้เป็นอาวุธที่ไม่ค่อยพบในแถบดินแดนเอวีเรียส มักถูกเข้าใจผิดว่าเป็นผู้หึงบอ่ๆ เพราะใบหน้าที่สวยงามและผมที่ยาว ดูเหมือนว่าในอดีตจะเคยมีความเกี่ยวข้องกับบางอย่างกับสามวีรบุรุษมาก่อน</p>

ตารางที่1 : แสดงข้อมูลตัวละคร ที่มา : Aku no P และ Ichika (2557)

2.2.2 แผนที่

ที่มา : Aku no P (2557)

2.2.3 เนื้อเรื่องย่อ

2.2.3.1 ตอนนำเอาวสานสีทอง

ดินแดนลูซิเฟเนีย หลังจากที่ถูกซัตรีย์องค์ก่อนสิ้นพระชนม์ เจ้าหญิง**ลิเลียน**ก็ได้เป็นผู้ปกครองอาณาจักรแห่งนี้ ทุกคนต่างเรียกเธอว่าเจ้าหญิงผู้ชั่วร้าย เธอใช้เงินทองมากมายไปกับเล่นสนุก อีกทั้งยังสังหารผู้คนที่คิดขัดขึ้น คนที่ไม่มีคามผิด คนแล้วคนเล่า ผู้คนต่างเผชิญกับความยากลำบาก เพราะไร้อั่งเงินทองและอาหาร

ในขณะที่ทุกคนต่างไม่ชอบเธอ ก็ยังมี**อเลน**คนรับใช้คนหนึ่งที่ยังจงรักภักดีต่อเธออยู่ เพราะที่จริงแล้วเจ้าหญิงลิเลียนคือพี่สาวฝาแฝดของเธอ ที่เกิดเหตุการณ์ให้ต้องพลัดพลาดจากกันในวันหนึ่งอเลนต้องไปพบกับ**คิล พริจิส**ที่เมืองเอลเฟกือท ซึ่งคอยให้การช่วยเหลือเรื่องเสบียงอาหารและเงินทุนแก่ลูซิเฟเนีย นอกจากนั้นยังได้รับคำไหว้วานจาก**กุมิเรีย**ลูกศิษย์ของจอมขมังเวทประจำราชสำนักให้นำต้นหอมไปมอบให้กับเพื่อนของเธอที่ชื่อ**มิกาเอล่า** เมื่ออเลนได้พบกับมิกาเอล่าและได้ใช้เวลาอยู่กับเธอในช่วงเวลาหนึ่ง อเลนก็เริ่มรู้สึกชอบเธอขึ้นมา วันหนึ่งเจ้าหญิงลิเลียนได้รับจดหมายจาก**โคลด์ มาลอน**ราชาแห่งอาณาจักรมาลอนซึ่งเป็นคู่หมั้นของเธอ ในจดหมายระบุว่าโคลด์นั้นมีหญิงสาวที่ชอบอยู่ในเอลเฟกือท จึงอยากยกเลิกการอภิเษกสมรส จึงเป็นสาเหตุให้เจ้าหญิงลิเลียนโกรธมาก และมอบหมายให้**มาเรียม**หัวหน้าสาวใช้ที่ชำนาญด้านงานข่าวสารไปค้นหาว่าใครคือคนในดวงใจคือใคร และเมื่อไม่สามารถหาตัวได้ เจ้าหญิงลิเลียนจึงสั่งให้ฆ่าผู้หญิงทุกคนที่มีผมสีเขียว แต่ครั้งหนึ่งที่เจ้าหญิงลิเลียนโกรธแล้วขว้างกล่องเครื่องประดับลงพื้นทำให้เครื่องประดับที่โคลด์เคยให้ข้างในกระจายออกมา ในนั้นมีสร้อยคอที่มีเปลือกหอยที่เหมือนกับของมิกาเอล่าสวมใส่ ทำให้อเลนคิดว่าหญิงสาวในดวงใจของโคลด์คือมิกาเอล่า

‘การไล่ล่าสีเขียว’เริ่มต้นขึ้น บ้านเมืองถูกเผาทำลาย ผู้คนค่อย ๆ เลื่อนหายไป อเลนได้ไปยังบ่อน้ำเก่าในป่าต้นไม้พันปีซึ่งเป็นบ้านลับที่คิลสร้างไว้เพื่อเกิดอะไรขึ้น และมิกาเอล่าก็ได้หลบหนีมาอยู่ที่นี่ อเลนรู้ที่ซ่อนของมิกาเอล่ามาจากคิล ในขณะที่อเลนรู้สึกเหมือนเห็นเงาคนบริเวณนั้นแต่ก็ไม่พบใคร ภายในบ้านลับทั้ง2ได้พูดคุยกัน มิกาเอล่าเล่าเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นพร้อมร้องไห้ออกมา อเลนนึกถึงคำพูดของคิลที่ว่า หากฆ่ามิกาเอล่าเสีย การไล่ล่าสีเขียวก็จะจบลงและเจ้าหญิงลิเลียนคงจะยินดีเป็นแน่ แต่อเลนไม่สามารถฆ่าเธอได้ลง ซึ่งอาจเป็นเพราะอเลนได้รักเธอเข้าเสียแล้ว ก่อนกลับไปเล่นสัณญากับมิกาเอล่าว่าจะกลับมาอีกครั้ง เมื่อกลับไปถึงพระราชวังลูซิเฟเนีย อเลนก็เห็นเจ้าหญิงลิเลียนกับเนย์พูดคุยกัน หลังจาก

การสนทนาของทั้ง 2 จบลง อเลนก็ได้รู้ว่าเจ้าหญิงรู้เรื่องราวของมิกาเอล่าแล้ว และรู้ด้วยว่าอเลนได้แอบไปพบกับเธอ เจ้าหญิงลิเลียนจึงสั่งให้อเลนไปหาไมคาเอล่าเสีย อเลนไม่สามารถหาคำตอบให้กับตัวเองได้ ทั้ง ๆ ที่สาบานไว้ว่า “เพื่อปกป้องลิเลียน ต่อให้ต้องเป็นความชั่วร้าย ผมก็ยินดี” คืนวันต่อมาอเลนมุ่งหน้าไปยังบ่อน้ำเก่าที่ซ่อนตัวของมิกาเอล่าอีกครั้ง แต่ก็พบว่าเธอถูกฆ่าโดยใครบางคนไปแล้ว

ระหว่างนั้นเอง **เจลเมล์** บุตรสาวบุญธรรมของเลออนฮัลท์ที่มีความโกรธแค้นเจ้าหญิงลิเลียนเป็นอย่างมาก เพราะการกระทำที่แสนจะโหดร้ายของเจ้าหญิงต่อพ่อของเธอ ได้แอบรวบรวมกองกำลังปลดแอกมาเป็นระยะเวลาหนึ่งและกองกำลังก็ใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ วันหนึ่งมีชายสวมหน้ากากในมือเขาถือสร้อยคอประดับจี้เปลือกหอยที่ชุ่มไปด้วยเลือด มาเข้าร่วมกับกองกำลังด้วย และในที่สุดการปฏิวัติก็เริ่มต้นขึ้น การล่มสลายได้เริ่มต้น พระราชวังลูซิเฟเนียตกอยู่ในความอลหม่านอย่างที่ไม่เคยเป็น กองทัพปฏิวัติส่วนใหญ่ประกอบด้วยพลเมืองชั้นล่างเป็นส่วนใหญ่ ผู้นำทัพคือเจลเมล์นักดาบหญิงในชุดเกราะสีแดง การต่อสู้กันดำเนินไปเป็นอาทิตย์ ลูซิเฟเนียเริ่มอยู่ในสถานการณ์ที่ย่ำแย่ อีกทั้งอาณาจักรมาลอนก็ปฏิเสธคำขอกำลังเสริมของลูซิเฟเนีย จนกระทั่งกองทัพปฏิวัติสามารถเข้ามาถึงตัวพระราชวังได้ การต่อสู้ภายในพระราชวังเป็นไปอย่างเข้มข้น สุดท้ายเจ้าหญิงลิเลียนก็ถูกจับตัวได้ ทว่าแท้จริงแล้ว ด้วยความที่เจ้าหญิงลิเลียนกับอเลนเป็นฝาแฝดกัน มีหน้าตาที่เหมือนกัน รวมถึงอเลนที่ตั้งใจจะปกป้องพี่สาวฝาแฝดของตนให้ถึงที่สุด จึงสลับเปลี่ยนตัวกัน แล้วให้เจ้าหญิงลิเลียนหนีไป ส่วนอเลนที่ปลอมเป็นเจ้าหญิงถูกจับไปขังอยู่ในคุกใต้ดิน เวลาว่างเลยไปหลายวัน วันเวลาในการประหารชีวิตเจ้าหญิงถูกกำหนดไว้แล้ว เจลเมล์ลงไปพูดคุยกับเจ้าหญิงในคุกใต้ดิน และจับได้ว่านั่นไม่ใช่เจ้าหญิงลิเลียน แต่คืออเลน น้องชายของเธอเอง อเลนจึงเล่าเรื่องทั้งหมดให้เจลเมล์ฟัง เจลเมล์พยายามจะช่วยอเลนให้รอดพ้นจากการโดนประหาร ซึ่งที่จริงแล้วโคลเองก็รู้ว่านั่นไม่ใช่เจ้าหญิงลิเลียน แต่ก็สายเกินกว่าที่จะแก้ไขแล้ว วันประหารมาถึง อเลนในร่างเจ้าหญิงผู้ชั่วร้าย ถูกประหารด้วยกิโยติน ต่อหน้าประชาชนที่ด่าทอในบริเวณนั้น

2.2.3.2 ตอนเพลงกล่อมเด็กสีเขียว

ณ ป่าต้นไม้พันปีในอาณาจักรเอลเฟก็อท มี **เทพธณีเอลโด** ซึ่งมีภูตมากมายเป็นบริวาร วันหนึ่งมีหญิงสาวชื่อ **คราริส** มาสวดภาวนาขอเพื่อนกับเทพธณีเอลโด เนื่องจากเธอเป็นเผ่าเนสึมะที่มีสีผมและสีตาแตกต่างจากคนอื่น ทำให้เธอไม่มีเพื่อน เทพธณีเอลโดจึงมอบเพื่อนให้เธอโดยการ ให้อสูรกับจอมขมังเวทย์ **เอลลูก้า** 2 ตน และเอลลูก้าก็ทำพิธีให้อสูรทั้ง 2 กลายเป็นมนุษย์ก็คือ **กุมิเรีย** กับมิกาเอล่า กุมิเรียได้

เป็นลูกศิษย์ของเอลลูก้า ส่วนมิกาเอล่าจะกลายเป็นเพื่อนของคราริสและตามหาภานะแห่งบาปมหันต์ในเมืองนี้ วันหนึ่งคราริสได้มาพบกับมิกาเอล่าที่ป่วยและหมดสติอยู่ที่หน้าต้นไม้พันปี หลังจากนั้นทั้ง 2 ได้กลายเป็นเพื่อนกัน มิกาเอล่าเห็นว่าทุกคนที่หมู่บ้านยาสิกิที่คราริสอาศัยอยู่นั้น ทุกคนเป็นคนดี มีเพียงการปฏิบัติต่อคราริสเท่านั้นที่ถูกยกเว้น มีเพียง**ไอน์**ลูกชายของผู้ใหญ่บ้านที่ทำดีต่อคราริส

วันหนึ่งเมื่อแม่ของคราริสเสียชีวิตลง ทั้ง 2 จึงย้ายไปอยู่ที่อาเคต โดยได้รับการช่วยเหลือจากไอน์ ซึ่งในขณะนั้นมิกาเอล่าก็ารู้แล้วว่าภานะแห่งบาปมหันต์อยู่ในคฤหาสน์ใหญ่ในเมืองนี้ ทั้ง 2 พักอาศัยอยู่ในโรงเตี๊ยมที่ไอน์มีเส้นสายอยู่ การมาอยู่ที่นี้ทำให้มิกาเอล่าได้รู้ว่าคฤหาสน์นั้นเป็นของคิล ฟรีจิส หัวหน้าสมาคมการค้าขนาดใหญ่ และมีอิทธิพลในด้านการเมือง เป็นโชคคิของทั้งคู่ที่ได้เข้าทำงานในคฤหาสน์ของคิลในฐานะคนรับใช้ ในคืนหนึ่งคราริสขอให้มิกาเอล่าร้องเพลงให้ฟัง พอร้องจบก็พบว่าคิลยืนฟังอยู่ทางด้านหลังด้วย เมื่อคิลพบว่ามิกาเอล่ามีพรสวรรค์ด้านการร้องเพลง จึงให้เธอเรียนร้องเพลงและขึ้นโชว์ในงานเลี้ยงอาหารค่ำในคฤหาสน์ฟรีจิส ทำให้มิกาเอล่า ได้รู้จักไคล์ ราชาแห่งมาลอน ในงานเลี้ยงคืนหนึ่ง ไคล์ได้สารภาพรักกับมิกาเอล่า แต่มิกาเอล่าไม่สามารถให้คำตอบได้ แอ้มไคล์ยังเป็นคู่หมั้นของเจ้าหญิงลิเลียนแห่งอาณาจักรลูซิเฟเนียอีกด้วย ครั้งนี้ไคล์ได้มอบจิวelryไปเลือกหอยให้มิกาเอล่าเพื่อเป็นหลักฐานของความบริสุทธิ์ใจ หลังจากนั้นมิกาเอล่าได้รู้ที่อยู่ของภานะแห่งบาปมหันต์โดยบังเอิญ จึงได้ส่งสัญญาณบอกกับเอลลูก้า

หลายสัปดาห์ต่อมา มิกาเอล่าต้องออกไปซื้อสบู่ซักผ้า และทำให้ได้พบกับบอเลน คนรับใช้ของเจ้าหญิงลิเลียนที่มาเอลเฟกือทเพื่อพบกับคิล ซึ่งกุมิเรียได้ฝากให้บอเลนนำ ‘ต้นหอมที่ยอดเยียมมาก’ หนึ่งในอุปกรณ์เวทมนตร์โบราณที่ใช้สำหรับติดต่อสื่อสารมามอบให้กับมิกาเอล่าด้วย ทั้ง 2 จึงเดินทางไปยังคฤหาสน์ด้วยกันพร้อมพูดคุยเรื่องการทำงาน เวลาผ่านไปมีเหตุจากลูซิเฟเนียเดินทางมาพบคิลอีกครั้ง แต่ครั้งนี้ไม่ใช่บอเลน แต่เป็นหญิงสาวซึ่งรวบผมสีทองขึ้นสูงไว้ด้านหลัง หลังจากหญิงสาวคนนั้นเดินทางกลับไปมิกาเอล่า คราริส หัวหน้าสาวใช้ก็ได้รู้เรื่องจากพ่อบ้านว่า ไคล์ได้ยกเลิกการหมั้นหมายกับเจ้าหญิงลิเลียนตามอำเภอใจ เพราะท่านมีนางในดวงใจอยู่แล้ว โดยทราบเพียงแค่ว่าอีกฝ่ายคือชาวเอลเฟ ทำให้เจ้าหญิงลิเลียนโกรธมาก เมื่อคิลรู้ว่าหญิงชาวเอลเฟคนนั้นคือมิกาเอล่า คิลจึงเล่าแผนการ และสถานที่ของบ้านลับให้ฟัง

หนึ่งสัปดาห์หลังจากนั้นเอลเฟก็อภก็ถูกรุกรานโดยลูซิเฟเนีย หญิงสาวผมสีเขียวถูกฆ่าอย่างโหดเหี้ยม เอลลูทำให้มิคาเอล่ากลับไปเป็นภูต แต่เธอก็ปฏิเสธเพื่อที่จะอยู่กับคราริส กองทัพของลูซิเฟเนียเดินทางเร็วเหนือความคาดหมาย คิลจึงให้มิคาเอล่าหนีไปก่อน โดยมีคราริสติดตามไปด้วย ระหว่างทางทั้ง 2 โดนทหารของลูซิเฟเนียไล่ตาม แต่โอนก็เข้ามาช่วยได้ทันเวลา แต่ก็ยังคงโดนไล่ตามอยู่ คราริสจึงนำผ้าคลุมของมิคาเอล่ามาใส่เพื่อไปหลอกล่อเหล่าทหาร ก่อนไปคราริสแอบป้อนยานอนหลับให้กับมิคาเอล่าด้วยการจูบ เมื่อมิคาเอล่าฟื้นขึ้นมา ก็พบว่าตนเองอยู่ในบ่อน้ำในป่าต้นไม้พันปี และพบศพของโอนที่มีรูปปากอยู่บนร่าง มิคาเอล่านำศพของโอนไปฝังไว้ใต้ต้นไม้ใกล้ๆ ปักดาบไว้แทนป้ายสุสาน แล้วกลับลงไปยังห้องลับกับบ่อน้ำ เพื่อเฝ้ารอการมาของคราริส

ผ่านไปหลายวัน ประตูเหล็กถูกเปิดออกแต่นั้นไม่ใช่คราริส แต่เป็นอเลน อเลนเล่าว่าคิลที่ถูกคุมขังอยู่ในพระราชวังลูซิเฟเนียบอกสถานที่นี้ให้กับเขารู้ และช่วยให้คนรับใช้ทั้งหมดหลบหนีได้สำเร็จ อีกทั้งยังส่งจดหมายให้คิลก่อนถูกจับตัวด้วย ในตอนนี้คิลได้หลบหนีออกจากพระราชวังและมุ่งหน้ามาที่นี่ อเลนจะพามิคาเอล่าหนีไปยังที่ที่ปลอดภัย แต่มิคาเอล่าปฏิเสธ เพราะต้องรอเอลลู่าและคราริสอยู่ที่นี้ มิคาเอล่าไม่ได้เชื่ออเลนอย่างสนิทใจ เพราะอย่างไรก็ตามเขาก็คือชาวลูซิเฟเนีย อเลนบอกว่าจะกลับมาอีกครั้ง และก่อนที่จะกลับก็มีท่าทีที่ทำให้มิคาเอล่าสังเกตเห็นว่าเขาคงมีใจให้กับเธอ

คืนวันถัดมา มิคาเอล่าได้ออกมานอกบ่อน้ำ เพราะอึดอัดที่ต้องอยู่แต่ในบ่อน้ำเป็นเวลานาน อีกทั้งอเลนก็ได้บอกไว้ว่าทหารลูซิเฟเนียจะไม่เข้าป่าในเวลากลางคืน ในขณะที่มิคาเอล่ากำลังคิดถึงเรื่องต่างๆ ก็มีเสียงหนึ่งดังออกมาจากส่วนลึกของป่า มีหญิงสาวผมยาวสีทองใส่ชุดปลอมตัวมาว่าเป็นอเลน และหลอกว่าลึเลียนรู้เรื่องมิคาเอล่าแล้ว ให้รีบหนีไปจากที่นี่ มิคาเอล่าเตรียมที่จะลงไปเตรียมสัมภาระในบ่อน้ำ แต่ทว่าก็ถูกผลักตกลงไปกระแทกกับกับบ่อน้ำ เมื่ออึดอัดถูกเปิดออกมิคาเอล่าก็นึกขึ้นได้ว่าเคยเห็นคนๆนี้มาก่อน เธอเป็นทูตจากลูซิเฟเนียที่เดินทางมาตามตอนที่คฤหาสน์ฟรีซิส หญิงสาวผมสีทองพูดและระเบิดเสียงหัวเราะออกมาเหมือนคนบ้า และเอ่ยชื่อตนเองออกมา **“เนย์ มาลอน”** มิคาเอล่าสับสนกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เนย์ล้วงมือออกมาจากเสื้อ แล้วแทงลงบนอกของมิคาเอล่า มิคาเอล่ารอดจากการสั่นลมในทันที เพราะมีดแทงลงไปโดนจีทีคิลให้เป็นของขวัญ เนย์รีบออกไปจากบ่อน้ำโดยไม่ได้ตรวจสอบความเป็นตายของมิคาเอล่า เพราะขณะนั้นมีเสียงดังมาจากไกลๆ เจ้าของเสียงนั้นคืออเลนที่มาถึงและพบมิคาเอล่าที่กำลังจะสั่นลม มิคาเอล่าคิดถึงคราริสและอยากพบกับเธอ และสิ่งสุดท้ายที่มิคาเอล่าได้ยินก็คือเสียงร้องตะโกนของอเลน

ในขณะนั้นคราริสที่ถูกคุมตัวในค่ายชั่วคราวของลูซิเฟเนีย เมื่อได้รู้เรื่องที่มีคาเอล่าตายแล้ว เธอ กัดลิ้นตัวเองเพื่อที่จะได้ติดตามมิคาเอล่าไป แต่ได้รับการปฐมพยาบาลจนปลอดภัย และพาไปยังคุกหาสน์ เคอร์ป่า เมื่อไปถึงก็พบก็ครอบครัวฟรีซิส หลังจากได้รับการยืนยันจากศิลาว่ามิคาเอล่าตายแล้วจริง ๆ คราริสรู้สึกเสียใจมาก และไม่อาจทำได้ ศิลจึงเสนอให้เธอไปทำงานที่สำนักสงฆ์ของนิกายเอลโดซึ่งสร้าง จากเงินบริจาคของเธอ ที่นั่นมีสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าและกำลังขาดคนช่วยงาน คราริสตกลงที่จะไปทำงาน ที่นั่น เวลาผ่านไปแต่เธอก็ยังคงคิดถึงมิคาเอล่าอยู่ เธอภาวนาขอให้ได้พบกับมิคาเอล่าอีกครั้ง ทันใดนั้นเอง เอลลูก้ากับกุมิเรีย ก็ได้นำกระถางต้นอ่อนมาให้ พร้อมบอกว่าศพของมิคาเอล่าได้กลายเป็นต้นอ่อน อีกทั้ง ยังเล่าเรื่องที่มีคาเอล่าเป็นญาติให้ฟังอีกด้วย ก่อนทั้ง 2 จะกลับ ก็ได้บอกคราริสว่าการการปฏิบัติได้จบลง เจ้าหญิงถูประหารชีวิตแล้ว

เวลาผ่านไปฤดูกาลอันอบอุ่นมาเยือน ที่สำนักสงฆ์มีเด็กชื่อรินเข้ามาอยู่ใหม่ คราริสไปพบเธอที่ หมดสตืออยู่จึงพากลับมาด้วย เธอเป็นเด็กที่เอาใจทำให้คนอื่นๆในสำนักสงฆ์นั้นเริ่มเบื่อหน่ายเธอ แต่ คราริสยังคงปฏิบัติต่อเธออย่างอ่อนโยน จนรินเริ่มเปลี่ยนไปทางที่ดีขึ้น คินวันหนึ่งก่อนคราริสไปตามหาที่ ติดผมหายไปหนึ่งตัว เธอไปหาที่ห้องสารภาพบาป ในห้องนั้นกำลังมีคนกระซิบบางอย่าง ซึ่งนั่นทำให้ คราริสรู้ว่ารินคือเจ้าหญิงลิเลียน คราริสวิ่งกลับไปยังห้องของตัวเอง เมื่อรู้ว่าเธอคือเจ้าหญิงแห่งลูซิเฟเนีย คือคนที่ทำให้มิคาเอล่าต้องตาย

คราริสกลับไปเอาไม้ที่ห้องและกลับไปห้องสารภาพบาป แต่รินไม่ได้อยู่ที่นั่นแล้ว เธอไปที่ ชายหาดเพื่อขวางขวดที่มีค่าบางอย่างลงทะเล คราริสโกรธมากจนเหมือนโดนฝนกลางวันเข้าจูโจม เมื่อ คราริสรู้ตัวเองก็คิดว่าถึงแม้ว่ารินจะฆ่ามิคาเอล่า และทำเรื่องที่โหดร้าย แต่รินก็เหมือนน้องสาวที่น่ารัก รินคือคนที่แสนเศร้าและเดียวดาย คราริสอดมีดใส่ริน แต่สุดท้ายคราริสก็ไม่ได้ฆ่าริน และสุดท้ายคราริส กับรินได้นำต้นอ่อนของมิคาเอล่าไปปลูกในป่าบริเวณต้นไม้พันปี

2.3 วิเคราะห์จิตศาสตร์ที่ปรากฏในนิยายเรื่องเจ้าหญิงทรราช ตอน นำสาวสานสีทอง และเพลงกล่อมเด็กสีเขียว

2.3.1 เหมินหรือความเมตตากรุณาและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

มีปรากฏให้เห็นหลายครั้งในตอนเพลงกล่อมเด็กสีเขียว จากการกระทำของมิคาเอล่าและคราริส เช่น มิคาเอล่าร้องเพลงที่แม่ของเด็กชายกำพร้าเคยร้องให้เด็กชายกำพร้าฟังบ่อย ๆ มิคาเอล่าหวังว่าจะเป็น การช่วยเยียวยาหัวใจของเขาได้แม้เพียงเล็กน้อย, การคอยช่วยเหลือและปกป้องกันและกันของคราริส และมิคาเอล่าในยามที่อีกฝ่ายเผชิญกับปัญหา หรือตอนที่คิล ฟรีซิสแนะนำให้คราริสไปทำงานที่สำนักสงฆ์ ของตนเพื่อที่จะได้ไม่นึกถึงมิคาเอล่าที่เสียชีวิตไปแล้ว อีกทั้งยังปรากฏให้เห็นจากการกระทำของคิล และมาตามคิล ฟรีซิส ที่ปฏิบัติต่อคนรับใช้ในขณะที่เอลเฟก็อทกำลังถูกรุกราน ซึ่งข้อปฏิบัติของบ้านนี้คือ การรักคนรับใช้เหมือนเป็นคนในครอบครัว คิลจึงให้มิคาเอล่าหลบหนีไปก่อน โดยมีมาตามฟรีซิสเตรียมชุด ผ้าคลุมในการพรางตัวให้ รวมถึงคิลยังพาคนรับใช้จำนวนมากในคฤหาสน์หลบหนีไปยังที่ปลอดภัยได้ สำเร็จ

2.3.2 อีหรือพฤติกรรมที่ถูกต้อง

ในตอนนำสาวสานสีทองปรากฏให้เห็นจากการกระทำของอเลนที่คอยช่วยเหลือลิเลียนพี่สาวฝาแฝดของเธอให้รอดพ้นจากอันตรายเสมอ เช่นฉากที่ลิเลียนกำลังจะถูกลอบสังหาร อเลนก็เข้ามาช่วย ในทันที เป็นต้น และในตอนเพลงที่กล่อมเด็กสีเขียว ที่แสดงให้เห็นว่ามิคาเอล่ากับคราริสมีความจริงใจต่อกัน มีความปรารถนาดีต่อกันฝ่าย เช่นมิคาเอล่าที่ทำให้คราริสกลายเป็นคนที่สดใส ร่าเริง และกล้าตัดสินใจด้วยตัวเอง หรือฉากที่คราริสพยายามช่วยพุดให้มาตามฟรีซิสรับมิคาเอล่าเข้าทำงาน

2.3.3 หลีหรือจารีต

ปรากฏให้เห็นได้จากการกระทำของเหล่าคนรับใช้จากทั้ง 2 ตอน เช่น การให้เกียรติ และเคารพ หัวหน้าสาวใช้มาเริ่มของเหล่าคนรับใช้ในพระราชวังในตอนนำสาวสานสีทอง และการที่คราริสเป็นคน

รับใช้ส่วนตัวของยูคิน่า ถึงแม้ว่ายูคิน่าจะมีอายุน้อยกว่าคราริสมาก แต่คราริสก็ปฏิบัติ รับใช้ยูคิน่าเป็นอย่างดี และไม่แสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมออกมาแม้แต่น้อยในตอนเพลงกล่อมเด็กสี่เขียว รวมถึงเหล่าภุคตบริวารของเทพธรรณีเอลโดที่เชื่อฟังเทพธรรณีเอลโด และคอยดูแลปกป้องต้นไม้พันปีที่เป็นที่อยู่ของเทพธรรณีเอลโด

2.3.4 เสี่ยวหรือความกตัญญู

ปรากฏในตอนนำออวสานสี่ทอง ในฉากที่เจลเมล์จัดพิธีศพให้เลออนฮัลท์พ่อของเขา โดยมีคนจากในพระราชวังมากมายเดินทางมาเข้าร่วม โดยเฉพาะเหล่าสมาชิกกองทหารองครักษ์ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของเลออนฮัลท์ และในตอนเพลงกล่อมเด็กสี่เขียว ในฉากที่คราริสจัดงานศพให้แม่ของเขาถึงแม้ว่าจะมีเพียงมิกะเอล่าที่มาร่วมงานเท่านั้น

2.3.5 ชูหรือการรู้จักเห็นแก่ผู้อื่น

ในตอนเพลงกล่อมเด็กสี่เขียว ปรากฏให้เห็นจากการกระทำระหว่างคราริสกับรินที่สำนักสงฆ์คราริสที่ยังคงอ่อนโยนและเข้าหารินเสมอ แม้ว่าคนอื่น ๆ จะเบื่อหน่ายและเลิกสนใจริน เพราะคราริสไม่ต้องการให้รินต้องอยู่คนเดียวเหมือนกับที่ตนเคยเจอในอดีต และมาตามฟรีซิสที่ยอมรับคราริสที่เป็นคนต่างเผ่าเข้าทำงาน เพราะในอาณาจักรเอลเฟ็กก็อห์นมีคนทำงานทำไม่ได้มากมายเนื่องจากคนในอาณาจักรมักจะไม่จ้างงานชนต่างเผ่า

3. สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาปรัชญาขงจื้อที่ปรากฏในนิยายเรื่องเจ้าหญิงทรราชทั้ง 2 ตอน โดยมุ่งเน้นไปที่เรื่องจริยศาสตร์ ทำให้เข้าใจได้ว่าการอยู่ในร่วมกันในสังคมจะต้องมีมโนทัศน์ทางจริยศาสตร์ เพื่อเป็นการช่วยให้มนุษย์สามารถปฏิบัติต่อกันได้อย่างถูกต้อง และมีชีวิตที่ดี

นิยายเรื่องเจ้าหญิงทรราช ได้กล่าวถึงคู่ความสัมพันธ์หลากหลายรูปแบบและเต็มไปด้วยความซับซ้อน ซึ่งบางคู่แสดงให้เห็นถึงความขัดแย้ง ปฏิบัติขัดกับมโนทัศน์ของขงจื้อ แต่ในทางกลับกันก็มีอีกหลายคู่ที่แสดงหลักมโนทัศน์ของขงจื้อออกมา โดยในนิยายพบมโนทัศน์ของขงจื้อได้มากจากตอนเพลงกล่อมเด็กสี่เขียว ผ่านทางการกระทำของตัวละคร โดยเฉพาะมิคาเอล่าและคราริส ที่มีการแสดงให้เห็นถึงมโนทัศน์ของขงจื้อหลายข้อ มโนทัศน์ที่ถูกแสดงออกมามากที่สุดก็คือเหริน หรือความเมตตา ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างสองคนขึ้นไป เป็นการมีเจตจำนงที่ดีต่อผู้อื่น และรองลงมาคือ อี้ หรือพฤติกรรมที่ถูกต้องตามบริบทต่างๆที่แตกต่างกันออกไป และ หลี่ หรือการขนบจารีต ที่ปรากฏให้เห็นน้อยที่สุดคือ เสี่ยวหรือความกตัญญู และชู่ หรือการรู้จักเห็นแก่ผู้อื่น

บรรณานุกรม

หนังสือและเอกสารที่ตีพิมพ์เป็นภาษาไทย

- ขวัญมุข เจียมจรรยา. (2557). **เจ้าหญิงทรรราช ตอน นำนำอวสานสีทอง**. กรุงเทพฯ : อินเทอร์เน็ตที่ฟิสิกซ์เนส
- ขวัญมุข เจียมจรรยา. (2558). **เจ้าหญิงทรรราช ตอน เพลงกล่อมเด็กสี่เขียว**. กรุงเทพฯ : อินเทอร์เน็ตที่ฟิสิกซ์เนส
- เดือนเพ็ญ เต๋นจรัส. (2556). **ปรัชญาขงจื้อ ฉบับกฎทองของขงจื้อ**. กรุงเทพฯ : แสงดาว
- บุญส่ง ชัยสิงห์กานานนท์. (2560). **อิทธิพลปรัชญาจีนต่อเกาหลีและญี่ปุ่น**. นครปฐม : ภาควิชาปรัชญา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ล.เสถียรสุด. (2533). **คัมภีร์ขงจื้อ**. กรุงเทพฯ : ก.ไก่.

ข้อมูลจากสื่ออินเทอร์เน็ต

- กรศิริ คตภูธร และชูชิต ชายทวีป. (2557). **การศึกษาหลักจริยศาสตร์ของขงจื้อ**. เข้าถึงเมื่อ 3 ตุลาคม 2561.
สืบค้นจาก <http://center.bkkthon.ac.th/journal/upload/doc/spit/6/files/2.pdf>
- กลุ่มไทยทำปรัชญา. (2554). **ปรัชญาสำนักขงจื้อ**. เข้าถึงเมื่อ 24 มีนาคม 2562.
สืบค้นจาก <http://www.parst.or.th/philospedia/confucianism.html>
- ชั้นทอง วิชาเดช. (ม.ป.ป.). **จริยธรรมของขงจื้อ**. เข้าถึงเมื่อ 14 มีนาคม 2562.
สืบค้นจาก https://www.baanjomyut.com/library/ethics_kong_j/index.html
- ศรีัญญา อรุณขจรศักดิ์. (2554). **แนวคิดสำคัญในจริยศาสตร์ขงจื้อ**. เข้าถึงเมื่อ 4 ตุลาคม 2561.
สืบค้นจาก <http://www.parst.or.th/philospedia/confucianism.html#2>
- ศากุน ภัคตติคำ. (ม.ป.ป.). **ทัศนะทางจริยศาสตร์ของขงจื้อ**. เข้าถึงเมื่อ 10 เมษายน 2562.
สืบค้นจาก <http://cuir.car.chula.ac.th/dspace/bitstream/123456789/58889/3>

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นางสาวธันัสสรณ์ ต้นจิรวัดนา
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ.2540
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	566/109 ซอยสาธุประดิษฐ์44 แขวงบางโพงพาง เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120
หมายเลขโทรศัพท์	093-241-4929
E-mail Address	mmppt.m@gmail.com
ประวัติการศึกษา	
ปี 2558	สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนอัสสัมชัญศึกษา จังหวัดกรุงเทพฯ
ปี 2558	เข้าศึกษาในคณะอักษรศาสตร์ สาขาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัย ศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม
ปี 2562	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ สาขาวิชาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม